

Landstingets Forhandlinger (48.)

753 i Lov af 19. Novbr. 1897. I Beh. af Lovf. om Indkomst- og Formuetskat til Staten. 754

Jeg kan ramme dem, men der er ingen Grund til, at man paa den Maade skal lægge den samvittighedsfulde Mand, om jeg saa tør sige, paa Pinebænken for at faa en Angivelse frem fra hans Side. Dertil kommer, at det jo i mangfoldige af Livets Forhold er uhyre vanskeligt, saaledes som Lovforslaget her forlanger, at specificere sin Indkomst og sin Formue. Jeg vil nok antage, at de fleste Mennesker ville være i Stand til, naar man vil nøjes med et samvittighedsfuldt Skøn, at kunne sige, hvor meget de have i aarlig Indtægt, og at de ogsaa tilnærmelsesvis rigtigt kunne angive, hvad de besidde af Formue, men at skulle specificere det, at skulle gøre Rede for sin økonomiske Status, for Statsmyndigheder, eller andre, hvem det nu er, er noget, man ikke skal paalægge som Tvang. Jeg kan ikke skønne, at det er nødvendigt for at bringe det System, her er Tale om, i Anvendelse. Vi have jo et Forbillede i Lov af 2den Juli 1870 og et andet, som endnu er i fuld Virksomhed i Indkomstskatloven for Kjøbenhavn, efter hvilken man ganske vist har Adgang til at fremkomme med Selvangivelse, men hvor den ikke er tvungen. Jeg kan heller ikke tro andet, end at man i det andet Ting har haft en Følelse af, at Indførelsen af denne preussiske Foranstaltning under Straffetrussel ubetinget at forlange Selvangivelse, er noget, man ikke skulde indlade sig paa her i Landet.

En anden Bemærkning, jeg vil tillade mig at gøre, angaar Offentliggørelsen af de Resultater, hvortil Skatteansættelsen har ført. Derom handler Lovforslagets § 25. Der skal fremlægges en Fortegnelse over de skattepligtige, som have gjort Selvangivelse, og en Fortegnelse over Ansættelsen for de skattepligtige, som ikke have gjort Selvangivelse, eller hvis Selvangivelse findes ikke at være indkommen i rette Tid. Ansættelsen for de skattepligtige, der ere opførte paa Fortegnelsen, over dem, som have gjort Selvangivelse, maa ikke offentliggøres. Jeg betragter det i det hele som en Kræftskade for vort Samfund, for saa vidt det beskæftiger sig med at beskatte Statsborgerne, at Resultatet af Ansættelserne offentliggøres. Jeg tror, at det medfører ikke blot en Tendens hos voksne

Mennesker til at lige ind i Naboens hele Husholdning og Formuestilstand, men at det navnlig for Ungdommens Vedkommende er noget af det forderveligste, som den nyere Tid har bragt frem, at disse udførlige aarlige Fortegnelser over, hvad deres nære Slægtninge ere ansatte til i Indkomstskat, lægges frem for Offentligheden. Det gælder for den kommunale Beskatnings Vedkommende allerhøjeste Grad, og med Hensyn til den er man jo nødt til, Henhold til Kommunalloven at fremlægge Skatteligningslisterne, fordi man har indrømmet, ikke blot den enkelte at kunne klage over sin egen Skatteansættelse, men ogsaa at kunne klage over, at andre ere forbigaaede, eller at en eller flere bestemte Personer ere ansatte for lavt. Jeg mener, at det, at man saaledes giver Tredjemand Ret og Anledning til at klage over, at Skatteligningsmyndigheden ikke har fundet sig foranlediget til at beskatte en bestemt Person eller til at ansætte ham til en vis Skat, om det end maaske kan være strengt retfærdigt, ikke er nødvendigt, og jeg anser det for uheldigt. Det benyttes i det praktiske Liv overmaade lidet. Derimod benyttes denne Fremlæggelse af Skatteligningslisterne ikke blot til at blive bekendt med, hvad den ene eller den anden er ansat til i Skat, men benyttes ogsaa ret naturligt af de offentlige Blade til at give en næsten fuldstændig Fortegnelse over, hvad enhver Skatteborger i Kommunen betaler i Skat. Jeg ser ikke Nytten af denne Offentliggørelse, og jeg har Erfaringer om, hvilken uhyre Skade den gør, og hvilken uheldig Indflydelse i moralsk Henseende det har, navnlig paa Ungdommen, at den saaledes straks faar Lejlighed til at gøre sig bekendt med, hvad dens nærmeste staa i Skat for. Enhver vil vist ogsaa have gjort den Erfaring, at naar en ung Person faar fat i den i Bladene offentliggjorte Fortegnelse, peger han straks paa den Person's Ansættelse, som han nærmest er interesseret i at erfare noget om. Jeg ser ikke noget godt deri, jeg ser tværtimod noget meget skadeligt deri, og jeg ser ikke, hvilken Fortræd der overhovedet skulde kunne opstaa for den enkelte deraf, at denne Offentliggørelse ikke kunde ske. Den Mand, der er sat i